

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska 1

Poslovni broj: 90/2024-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu po sucu toga suda Iris Hatvalić-Nemec, u parničnom predmetu tužitelja DRIVERS WISH d.o.o., OIB: 60967514431, Cvjetna ulica 1, Gornji Stupnik kojeg zastupa punomoćnik Ante Puljiz, odvjetnik iz Zagreba protiv tuženika MLS AUTO d.o.o., OIB: 08809688143, Ulica Bože Težaka 22, Varaždin, kojeg zastupa punomoćnik Jurica Sevšek, odvjetnik iz Varaždina, nakon zaključene glavne rasprave dana 26. lipnja 2026. u prisutnosti z. pun. Vladimira Slunjski i pun. Jurice Sevšeka, radi isplate i naknade štete, 24. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku MLS AUTO d.o.o., OIB: 08809688143, Ulica Bože Težaka 22, Varaždin da plati tužitelju DRIVERS WISH d.o.o., OIB: 60967514431, Cvjetna ulica 1, Gornji Stupnik isplati iznos od 3.736,00 eura sa zateznom kamatom od 25. travnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Središnja Europska banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a, u roku od 15 dana.

II. S dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 4.614,75 eura uz pripadajuće zakonske zatezne kamate, tužitelj se odbija.

III. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 118,35 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi isplate i naknade štete u kojoj navodi da je tužitelj kao kupac po ponudi tuženika broj 41-1-2/2024 od 18. travnja 2024., dana 25. travnja 2024. kupio osobni automobil marke BMW 520 XD, broja šasije WBA21FL070CP89375, zbog čega je tužitelj izvršilo uplatu iznosa od 46.700,00 EUR

tuženiku, sukladno specifikacijama ponude, pa potom 25. travnja 2024. dodatno iznos od 5.499,87 EUR. Prihvatom ponude sklopljen je ugovor o kupoprodaji osobnog vozila između ovdje tužitelja i tuženika pri čemu su bitni elementi ugovora definirani na ponudi, očituju se u oznaci modela vozila, broju šasije, godini proizvodnje, boji, opisu cijene koja uključuje sve dijelove potrebne za popravak vozila, cijenu bez PPMV i prijevoza vozila te činjenice posebnog načina obračuna marže po čl. 95. st. 1. Zakona o PDV, te čine nespornu volju ugovornih strana, koja je bila odlučna za sklapanja pravnog posla kupoprodaje. Tuženik se po predmetnoj ponudi koju je tužitelj prihvatio u cijelosti, te izvršilo uplatu dogovorene cijene, obvezao isporučiti osobni automobil BMW 520 XD, broja šasije WBA21FL070CP89375, proizveden 2024. godine, koji je djelomično oštećen, te sve dijelove potrebne za popravak predmetnog vozila, što se nije dogodilo. Tuženik je isporučio vozilo koje je nesporno bilo oštećeno, no tuženik nije isporučio sve dijelove koje se obvezao isporučiti, te je isporučio vozilo koje je proizvedeno 2023. godine, a ne 2024. uslijed čega tužitelj trpi dva vida imovinske štete. Tuženik nije ispunio ugovornu obvezu, zbog čega tužitelju sukladno odredbi čl. 342. Zakona o obveznim odnosima duguje naknadu imovinske štete koju tužitelj zbog toga trpi. S obzirom da tuženik na pozive tužitelja nije udovoljio traženju tužitelja, odnosno nije ispunio svoju ugovornu obvezu te isporučio dogovorene dijelove vozila potrebne za popravak vozila, to je tužitelj bio prisiljen popraviti vozilo u vlastitoj režiji i o vlastitom trošku, sve kako ne bi došlo do znatnog umanjjenja vrijednosti vozila s godinama uslijed starenja i amortizacije, jer vozilo bez dijelova dogovorenih za popravak te bez obavljenog popravka nije bilo tehnički ispravno. Posao procjene štete te utvrđenja opsega oštećenja je povjeren trgovačkom društvu Palić automobili 2000 d.o.o., pri čemu je navedeno društvo nakon pregleda vozila i utvrđenja opsega oštećenja izdalo ponudu popravka vozila od dana 15. svibnja 2024.

Da je vozilo tužitelja stajalo nepopravljeno, tužitelj bi trpio štetu od najmanje 12% gubitka vrijednosti godišnje u početnim godinama, čime bi tužitelju nastala znatna šteta, stoga je tužitelj postupajući pažnjom dobrog gospodarstvenika popravio automobil, kako bi smanjio daljnje vidove štete čiji nastanak je bio u potpunosti izvjestan. Tužitelj s osnova neisporučenih dijelova vozila trpi imovinsku štetu od 4.614,75 eura (iznos glavnice po ponudi društva Palić automobili d.o.o. uvećano za 50% iznosa PDV-a), s kamatama od dana 25. travnja 2024., kao dana kupoprodaje, od kada tuženik pada u zakašnjenje s ispunjenjem ukupno ugovorom preuzete obveze. U ponudi je nesporno naznačeno kako je predmetno vozilo proizvedeno 2024. godine što je bitan element ugovora, te jedan od odlučnih čimbenika zbog kojih se tužitelj odlučio na kupnju vozila. Nakon isporuke predmetnog vozila, tužitelj je utvrdilo kako predmetno vozilo nije proizvedeno 2024. godine, već 2023. godine, što je tužitelj utvrdi prilikom registracije vozila. Činjenicom da je umjesto dogovorenog vozila proizvedenog 2024. godine, tuženik tužitelju isporučio vozilo proizvedeno 2023. godine, tužitelju je nastala izravna imovinska šteta zbog umanjene tržišne vrijednosti vozila, koja se s obzirom na opisane činjenice cijeni s minimalno 8% razlike u tržišnoj vrijednosti, sve to imajući u obzir pad tržišnih vrijednosti osobnih vozila u prvoj, odnosno drugoj kalendarskoj godini eksploatacije. Sukladno navedenim vidovima štete tužitelj trpi ukupnu imovinsku štetu u iznosu od 8.350,75 eura, na koji iznos tužitelj potražuje pripadajuće zakonske zatezne kamate.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Navodi da je točno da je tuženik izdao tužitelju ponudu za osobni automobil BMW 520 XD, broja šasije WBA21FL070CP89375, no netočno je da bi parnične strane ugovorile isporuku „svih“ dijelova potrebnih za popravak predmetnog vozila. Tužitelj je nesporno

znao da kupuje neispravno vozilo i na to je pristao. Tuženik je tužitelja kontinuirano obavještavao o svim detaljima vozila, a i slao fotografije naručenih dijelova automobila. Tužitelj je zaprimio dokumentaciju vozila prije isplate kupoprodajne cijene. Na ponudi je omaškom navedeno da je vozilo 2024. godište, no tužitelj je bio obaviješten da se radi o vozilu koje je 2023. godište. Čak i da tužitelj nije bio obaviješten, a bio je, s obzirom da se i profesionalno bavi vozilima, znao je o kojem godištu automobila se radi. S obzirom na cijenu vozila koju je tužitelj platio, bez obzira na oštećenja na koja je pristao, tužitelj je znao da kupuje vozilo po izrazito povoljnoj cijeni. Tuženik u cijelosti osporava procjenu visine štete izvršene po trgovačkom društvu Palić automobili 2000 d.o.o. Naime, izvršena procjena je naručena i plaćena po tužitelju, slijedom čega se procjena ne može smatrati nepristranom, a s obzirom da je evidentno rađena za korist tužitelja, te tuženik u cijelosti pobija sva utvrđenja proizašla iz predmetne procjene, a na kojima se temelji tužbeni zahtjev. Nadalje ističe da je procjena cijene neisporučenih dijelova nerealna, a dostava predmetnih dijelova nikad nije bila ugovorena. U pogledu godišta vozila, tuženik navodi da je tužitelj znao koje je godište vozila, nije bio u zabludi, a procjena umanjenja cijene s obzirom na godište je posve paušalna. Ističe da ni na ponudi br. 41-1-2/2024 od 18. travnja 2024., niti na računu br. 65-1-2/2024, osim cijene vozila, nisu navedeni dijelovi koje se tuženik navodno obvezao dostaviti i/ili montirati tužitelju. Tuženik je doista isporučio tužitelju neke zamjenske dijelove, što je učinjeno sukladno dogovoru između parničnih stranaka, a fotografije svih zamjenskih dijelova je tužitelj primio, kao i fotografije knjižice vozila sa svim relevantnim podacima o godištu vozila. Vezano uz druge, eventualne, nedostatke vozila, za iste tuženik ne može odgovarati ni po kojoj osnovi. Naime, tužitelj je sam izabrao vozilo koje želi kupiti, a tuženik je predmetno vozilo uvezao i dovezao za tužitelja. Nedostatci koji su eventualno kasnije utvrđeni nisu mogli biti otkriveni od tuženika, koji predmetno vozilo nije testirao nego ga, kao evidentno oštećeno vozilo, uvezao za tužitelja. Tuženik ovdje dodatno ističe da navodne neispravnosti na koje upućuje nisu bile vidljive niti mogle biti vidljive, no u predmetnom slučaju tužitelj je kupovao vozilo koje je bilo dosta oštećeno u prometnoj nesreći, znao je da takvo vozilo kupuje i na sebe je preuzeo rizik što kupuje, osobito kad se uzme u obzir izrazito niska cijena za koju je kupio predmetno vozilo, dok se cijena neoštećenih istovrsnih vozila, s istom kilometražom i istog godišta kreće između 75.000,00 i 80.000,00 eura. Također, da nema sumnje da je tužitelj znao da se ne radi o vozilu 2024. godišta proizlazi iz podatka da nabavna cijena za takvo novo vozilo iznosi oko 95.000,00 eura. Nadalje, tužitelj se u tužbi poziva na naknadu imovinske štete sukladno čl.342. Zakona o obveznim odnosima, no visina štete koju navodi je paušalna. Navod tužitelja da je morao popraviti vozilo jer bi inače došlo do umanjenja vrijednosti vozila od 12% godišnje, posve paušalan i neobrazložen. Isto se odnosi i na navod o umanjenju vrijednosti vozila s obzirom na godište od 8%, osobito kad se uzme u obzir da je tužitelj bio u potpunosti informiran o stvarnom godištu vozila. Ističe da je tužitelj dostavio isključivo ponudu društva Palić automobili 2000 d.o.o., dok nije dostavio račun ili potvrdu o plaćanju po navedenoj ponudi. Dakle, tužitelj nije priložio niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da bi tužitelj išta platio, a slijedom čega ne postoji dokaz da je tužitelju nastala ikakva šteta. Uz sve do sada navedeno, tuženik ističe da je nudio tužitelju da vrati predmetno vozilo tuženiku uz povrat kupoprodajne cijene, što je tužitelj odbio. Usprkos činjenici da ništa od dijelova, osim prvotno isporučenih, nije bilo dogovoreno između parničnih stranaka, tuženik je dodatno isporučio tužitelju blatobrane, isključivo radi održavanja konkretnih poslovnih odnosa, a na svoju štetu. No, tužitelj je prijetio tuženiku tužbom ako mu ne isporuči još zamjenskih dijelova. Navedeno je tuženik odbio učiniti.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, te je saslušao direktor tužitelja Tomislava Gavrana i direktor tuženika Ivana Merkaša te je provedeno prometno tehničko vještačenje radi utvrđenja opsega oštećenja i visine štete na vozilu marke BMW 520 XD, broj šasije WBA21FL070CP89375 u vrijeme kada je vozilo bilo isporučeno tužitelju te jesu li dijelovi navedeni u ponudi autoservisa Palić automobili bili potrebni za popravak automobila.

4. Iako je vještačenje, na prijedlog tuženika, bilo određeno i na okolnost dostave podataka o cijenama rabljenih automobila marke, modela, kilometraže, opremljenosti i godišta odgovarajućeg predmetnom vozilu kao i pribavu podataka o cijenama novih vozila marke, modela i opremljenosti odgovarajućeg predmetnom vozilu sud vještačenje na navedenu okolnost nije proveo obzirom tuženik nije u ostavljenom roku uplatio predujam, već je to učinio više od šest mjeseci nakon ostavljenog roka.

5. Među strankama je sporno što su stranke ugovorile prilikom sklapanja ugovora, odnosno jesu li stranke prilikom sklapanja ugovora dogovorile da su u cijenu vozila uračunati svi dijelovi potrebni za popravak vozila te je li tužitelj o svom trošku popravio vozilo u skladu s ponudom popravka društva Palić automobili d.o.o., kao i to duguje li tuženik tužitelju utuženi iznos.

6. Cijeneći provedene dokaze na način propisan čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 84/0, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, u nastavku ZPP), na temelju svakog pojedinog provedenog dokaza, svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, te primjenjujući pravilo o teretu dokazivanja sud je utvrdio da stranke prilikom sklapanja ugovora nisu dogovorile da su u cijenu uračunati svi dijelovi potrebni za popravak vozila. S obzirom na takvo utvrđenje suda nije odlučno je li tužitelj o svom trošku popravio vozilo u skladu s ponudom popravka društva Palić automobili d.o.o. osim toga, sud je utvrdio i da su stranke prilikom sklapanja ugovora ugovorile kupoprodaju vozila 2024. godište.

7. Iz iskaza direktora tužitelja proizlazi:

- da je prilikom sklapanja kupoprodajnog ugovora među strankama dogovoreno da će tuženik tužitelju isporučiti automobil koji je bio oštećen te sve dijelove za taj automobil, a dogovor oko isporuke svih dijelova potrebnih za popravak automobila postignut putem WhatsApp poruka dok je u ponudi samo navedeno da su u cijenu vozila uračunati dijelovi za vozilo prema dogovoru
- da je putem WhatsApp poruka između direktora parničnih stranaka postignut dogovor da su u cijenu vozila uračunati svi dijelovi za vozilo
- da mu je zajednički poznanik pokazao slike spornog automobila te je naveo da se radi o automobilu koji je 2024. godište,
- da je mislio da je automobil star 4 mjeseca i to ga je posebno privuklo kupnji toga automobila; nije imao nikakvog razloga sumnjati da se ne radi o automobilu 2024. godište jer je upravo to godište bilo i navedeno na ponudi, a nije imao mogućnosti kroz sustav provjere provjeriti godište tog automobila
- da je tek naknadno, nakon što je vozilo platio i nakon što mi je vozilo bilo isporučeno, zajedno s vozilom dobio svu dokumentaciju za vozilo i tek je tada utvrdio da se radi o vozilu koje je proizvedeno 2023. i prvi put registrirano 2023., a što je vidljivo kroz tijek poruka

- da je bio upoznat s tim da je automobil oštećen time da je imao samo djelomična saznanja o vanjskim oštećenjima iako niti sva vanjska oštećenja nisu bila prikazana na fotografijama
- iz WhatsApp poruka je vidljivo da će auto, nakon što se dio popravka napravi u Njemačkoj ili Poljskoj, biti spreman za vožnju, odnosno da će biti na kotačima
- kada je auto isporučen, nije bio spreman za vožnju; bila puknuta i jako oštećena prednja desna felga, a rashladni sustav motora nije bio u funkciji
- nakon toga krenuo je u postupak utvrđivanja prave štete te je utvrdio, a o tome zaista direktor tuženika nije imao saznanja, da auto ima oštećenja na krovu te na desnom profilu vozila
- Palić automobili su firma s kojom inače surađuje te su uzeli auto i napravili video snimak svih oštećenja i utvrdili su dodatna oštećenja na podnici vozila, oštećenja ispod branika, dakle sve plastike ispod branika, te je utvrđeno da su neki dijelovi još prije promijenjeni
- u trenutku kada je saznao za oštećenja koja su navedena u ponudi društva Palić automobili, niti jedan od rezervnih dijelova nije se mogao kupiti polovan već je sve dijelove morao kupiti nove
- s tuženikom je pokušao dogovoriti da tuženik podmiri cijenu onih najskupljih dijelova, ali tuženik nije pristao na dogovor
- rezervne dijelove navedene u ponudi pribavili su Palić automobili te su ih ugradili u vozilo, a te sve rezervne dijelove još nije platio jer su mu Palić automobili izašli u susret, te čeka dovršetak ove parnice
- cijena koju treba platiti Palić automobilima je cijena iz ponude s lista 5 spisa, time da su oni zaračunali samo dijelove dok rad nisu naplaćivali
- radove na ugradnji i popravku automobila obavljani su od strane društava s kojima surađuje tužitelj, popravak lima obavio je autolimar s kojim tužitelj surađuje te su ti radovi djelomično plaćeni, odnosno djelomično kompenzirani s uslugama koje tužitelj pruža tom autolimar
- da je primio fotografije automobila u zatečenom stanju dok nije primio fotografije svih dijelova koji su bili ugrađeni na vozilu, odnosno primio je fotografije vozila s već ugrađenim dijelovima
- da iako ponuda društva Palić automobili sadrži trošak rada, društvo Palić automobili rad nije naplatilo
- drugim majstorima mora platiti ili kompenzirati iznos od ukupno 1.400,00 eura, time da je djelomično rad limara i lakirera kompenzirao za iznos od oko 400,00 eura
- da je automobil prodan za iznos od 68.000,00 eura, time da ga je knjigovodstveno koštao oko 67.000,00 eura.

8. Iz iskaza direktora tuženika proizlazi:

- da je ponudu za sporni automobil dobio iz Poljske, te da ga sporni auto osobno nije interesirao pa je tu ponudu proslijedio dalje, zajedničkom prijatelju direktora tužitelja i tuženika, uz tu ponudu bile su priložene i fotografije automobila te video snimka automobila
- prema njegovim saznanjima, njihov zajednički prijatelj proslijedio je fotografije i video snimak automobila direktoru tužitelja
- da je dobio podatke iz Poljske o vozilu te je u tim podacima bilo navedeno da se radi o vozilu 2024. godište, nakon toga zatražio je dokumentaciju koju je nakon primitka proslijedio direktoru tužitelja i to nakon što je tužitelj vozilo platio, ali prije nego što mu je vozilo isporučeno

- u dokumentaciji je bio COC dokument koji je potreban za registraciju vozila te prometna dozvola, dokumentaciju nije pregledavao te nije utvrdio da se radi o automobilu 2023. godište već je to utvrdio tužitelj
- prije slanja ponude, stranke su usmeno dogovarale cijenu vozila i tom prilikom nije bilo dogovora o dijelovima za vozilo, naknadno mu se javila osoba iz Poljske koja je auto prodavala te je navela da može nabaviti dijelove za vozilo i to sve one dijelove koje je trebalo zamijeniti zbog oštećenja, a koja oštećenja su bila vidljiva na slikama
- to je javio direktoru tužitelja, on je bio zainteresiran za popravak vozila na takav način, time da se radilo o 80% rabljenih dijelova, a ti dijelovi su bili uračunati u kupoprodajnu cijenu od 46.700,00 eura
- nije istina da je prilikom sklapanja kupoprodajnog ugovora dogovoreno da su u cijenu vozila uračunati svi dijelovi potrebni za popravak vozila, naime, radilo se o karamboliranom automobilu za koji se po slikama nije moglo vidjeti što je još sve potrebno za popravak automobila, sve što je bilo potrebno prema fotografijama za popravak tog vozila, u Poljskoj je stavljeno u vozilo, odnosno popravljeno
- nakon otprilike 7 do 14 dana od isporuke automobila tužitelju, kontaktirao ga je direktor tužitelja te je naveo da su mu potrebni daljnji dijelovi za popravak automobila koje je potrebno ugraditi na što sam mu je odgovorio da je s njegove strane sve ispoštovano što je dogovoreno te da ne može sudjelovati u popravku automobila te mu je ponudio da vozilo vrati
- nisu točni navodi direktora tužitelja da je dokumentaciju iz koje proizlazi godište automobila dobio skupa s automobilom obzirom mu je, prije nego što mu je automobil bio isporučen, dostavio carinsko rješenje ishodeno u postupku carinjenja u kojem je bilo navedeno da se radi o automobilu proizvedenom u studenom 2023., dakle, tužitelj je za godište automobila saznao prije nego što mu je auto bio isporučen
- vozilo je carinjeno kao novo obzirom se u RH vozilo staro do 6 mjeseci carini kao novo, po carinskoj vrijednosti auto je bio carinjen po vrijednosti takvog novog auta, odnosno bio je carinjen po vrijednosti od 95.000,00 eura
- nema saznanja na koji način i o čijem trošku je tužitelj popravio sporno vozilo niti je li popravak platio i koliko
- ne zna na koji način je dokumentaciju dostavio tužitelju, možda putem WhatsApp-a, možda putem e-maila a možda sam ju poslao putem prijatelja direktora tužitelja ali smatra da nije sporno da je tužitelj tu dokumentaciju primio prije isporuke vozila ali se zbog proteka vremena ne može točno sjetiti

9. Iz ponude broj 41-1-2/2024 (list 6 spisa) proizlazi da se radi o vozilu proizvedenom 2024. godine, te da su u cijenu vozila uračunati dijelovi za vozilo prema dogovoru.

10. U smislu odredbe čl. 401. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO-a) nedostatak kupljene stvari, između ostalog, postoji ako stvar ne odgovara opisu, vrsti, količini i kvaliteti odnosno nema funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji, ako stvar nije isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji.

11. Člankom 402. ZOO-a regulirani su nedostaci za koje prodavatelj ne odgovara te je određeno da prodavatelj ne odgovara za nedostatke ako su u trenutku sklapanja ugovora bili poznati kupcu ili mu nisu mogli ostati nepoznati. Smatra se da nisu mogli

ostati nepoznati kupcu oni nedostaci koje bi brižljiva osoba s prosječnim znanjem i iskustvom osobe istog zanimanja i struke kao kupac mogla lako opaziti pri uobičajenom pregledu stvari.

12. Obzirom iz cjelokupnog provedenog postupka proizlazi da je tužitelj znao da kupuje oštećeni automobil nisu mu mogli ostati nepoznati nedostaci na kupljenom automobilu, to tim više što je tužitelj trgovačko društvo čija je pretežita djelatnost popravak i održavanje motornih vozila. Zbog navedenog tuženik ne može odgovarati za nedostatke na kupljenom oštećenom vozilu.

13. Nadalje, iako tužitelj tijekom postupka tvrdi da kupoprodajna cijena uključuje sve dijelove potrebne za popravak vozila navedeno ne proizlazi iz provedenih dokaza. Naime, iz priložene ponude broj 41-1-2/2024 (list 6 spisa) proizlazi da su u cijenu vozila uračunati dijelovi za vozilo prema dogovoru, a ne svi dijelovi potrebni za popravak vozila. Iz iskaza direktora tuženika proizlazi kako nije istina da je prilikom sklapanja kupoprodajnog ugovora među strankama dogovoreno da su u cijenu vozila uračunati svi dijelovi potrebni za popravak vozila obzirom se radilo o karamboliranom automobilu za koji se po slikama nije moglo vidjeti što je još sve potrebno za popravak automobila. Sud vjeruje iskazu direktora tuženika obzirom u spisu ne postoji pisana dokumentacija na temelju koje bi sud mogao zaključiti da se tuženik obveza isporučiti tužitelju sve dijelove potrebne za popravak predmetnog vozila, a po mišljenju suda nije logično ni zdravorazumski da bi se tuženik obvezao da su u cijenu vozila uračunati svi dijelovi potrebni za popravak vozila obzirom je i osobi koja nije profesionalac u prometu motornih vozila jasno da je za karambolirano vozilo gotovo neiscrpan popis dijelova potreban za popravak vozila. Iako direktor tužitelja u svom iskazu navodi da je dogovor oko isporuke svih dijelova potrebnih za popravak automobila postignut putem WhatsApp poruka, tužitelj u spis nije priložio niti jednu WhatsApp poruku pa da bi sud mogao zaključiti da je upravo putem WhatsApp poruka između direktora parničnih stranaka postignut dogovor da su u cijenu vozila uračunati svi dijelovi za vozilo.

14. S obzirom na izneseno sud zaključuje da ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete po osnovi neisporuke svih dijelova potrebnih za popravak vozila obzirom ne postoji protupravnost u postupanju tuženika obzirom tuženik nije postupio protivno zakonu niti sklopljenom kupoprodajnom ugovoru.

15. U pogledu naknade štete zbog umanjenja tržišne vrijednosti vozila valja reći da je sud u pogledu tog vida štete utvrdio postojanje odgovornosti tuženika. Naime, iz ponude broj 41-1-2/2024 od 18. travnja 2024. nesporno proizlazi da je u ponudi dostavljenoj tužitelju navedena 2024. godina, kao godina proizvodnje spornog automobila, te cijena od 46.700,00 eura. Tuženik je odmah po zaprimanju ponude uplatio iznos od 46.700,00 eura 18. travnja 2024. Račun za kupljeni automobil tuženik je tužitelju izdao naknadno 30. travnja 2024. te je u istome, osim kupoprodajne cijene za automobil u iznosu od 46.700,00 eura sadržan i posebni porez na motorna vozila u iznosu od 5.464,87 eura (koji je tužitelj, također već platio prije izdavanja računa 25. travnja 2024.)

16. Iako tuženik tvrdi da je tužitelj zaprimio dokumentaciju vozila prije isplate kupoprodajne cijene te da je na ponudi omaškom navedeno da je vozilo 2024. godište, a da je tužitelj bio obaviješten da se radi o vozilu koje je 2023. godište, za navedeno tuženik ne dostavlja nikakve dokaze, a iz analizirane dokumentacije sud ne može

zaključiti da bi tužitelj prije sklapanja ugovora (18. travnja 2024.) i plaćanja kupoprodajne cijene bio upoznat s činjenicom da kupuje automobil 2023. godište.

17. Temeljem navedenog, sud je utvrdio postojanje općih pretpostavki za naknadu štete i to:

- subjekte obveznog odnosa odgovornosti za štetu (tužitelji s jedne strane, te tuženik s druge strane)
- štetnu radnju štetnika (pogrešno navođenje jednog od bitnih svojstava vozila – godine proizvodnje)
- štetu (imovinska šteta zbog umanjjenja tržišne vrijednosti vozila)
- uzročnu vezu (tužitelj je zbog pogrešnog navođenja godišta vozila platio cijenu koja je viša od cijene koju bi platio za starije vozilo)
- protupravnost (pogreška prilikom stavljanja ponude u vidu pogrešnog navođenja godišta proizvodnje automobila).

18. Iz iskaza prometnog vještaka Stivena Šijaka proizlazi da je pad vrijednosti vozila za prvu godinu starosti kod svih vozila istog tipa 20% od vrijednosti vozila, što iznosi 1,66% mjesečno, odnosno za navedeno vozilo gdje je sporno 5 mjeseci, pad vrijednosti bi iznosio $1,66 \times 5 = 8,33\%$, pa bi u tom slučaju vrijednost vozila iznosila 91,67% od vrijednosti cijene iskazane po ugovoru, tj. vozilo bi imalo cijenu od 42.809,00 eura.

19. Na temelju navedenog sud zaključuje da je tržišna vrijednost vozila za 3.891,00 eura manja od kupoprodajne cijene koju je tužitelj platio zbog pogrešne predodžbe o godini proizvodnje spornog automobila. No, obzirom tužitelj u ovom predmetu s osnova naknade štete zahtjeva iznos od ukupno 8.350,75 eura i to iznos od 4.614,75 eura po osnovi imovinske štete zbog neisporučenih dijelova vozila te preostali iznos od 3.736,00 eura po osnovi imovinske štete zbog umanjjenja tržišne vrijednosti vozila, sud je naložio tuženiku da tužitelju plati iznos zatražen tužbom, a kako ne bi došlo do prekoračenja tužbenog zahtjeva.

20. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. u svezi članka 155. ZPP obzirom su stranke djelomično uspjele u parnici. Naime, tužitelj je u ovom postupku uspio s 44,74 % posto postavljenog tužbenog zahtjeva, dok je tuženik uspio s 55,26 %.

21. $55,26\% - 44,74\% = 10,52\%$ u kojem postotku se namiruje trošak tuženika, kao stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici.

22. Trošak tuženika koji se odnosi na zastupanje tužitelja po punomoćniku – odvjetniku iznosi 1.125,00 eura, te se odnosi na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura, zastupanje na pripremnom ročištu dana 29. travnja 2025. u iznosu 200,00 eura, zastupanje na ročištu dana 1. srpnja 2025. u iznosu 200,00 eura, zastupanje na ročištu dana 26. lipnja 2026. u iznosu 200,00 eura, zastupanje na ročištu za objavu presude u iznosu 100,00 eura, odnosno ukupno iznos od 900,00 eura, sve uz pripadajući PDV u iznosu od 225,00 eura, a koji trošak je odmjeran u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Pri tome sud tuženiku nije priznao trošak sastava podneska od 23. ožujka 2026. jer trošak sastava tog podneska nije bio potreban za vođenje ove parnice.

23. Tako izračunati trošak se tuženiku namiruju prema postotku u kojem je uspio u parnici odnosno u iznosu od 118,35 eura (10,52% od 1.125,00 eura =118,35 eura).

24. Slijedom iznijetog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Varaždinu 24. srpnja 2026.

SUDAC:

Iris Hatvalić-Nemec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu koja se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest (15) dana, time da rok za podnošenje žalbe za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude teče od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena, dok za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

DNA:

- tužitelj po punomoćniku Anti Puljizu
- tuženik po punomoćniku Jurici Sevšku

Broj zapisa: **9-3088b-32c2a**

Kontrolni broj: **076b3-ab098-6fe06**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IRIS HATVALIĆ-NEMEC, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.